

Arrest

nr. 205 394 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KÖSE
André Dumontlaan 210
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. KÖSE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een Tamil te zijn, afkomstig uit Valvithithurai, divisie Parthiturai, district Jaffna (Sri Lanka). U zou het grootste deel van uw leven in Sakkotai (divisie Parthiturai) wonen, maar zou later wegens de oorlog twee à drie jaar in Vanni verblijven. Uw vader zou sinds 2000 aangesloten zijn bij de LTTE en vocht er zowel in de grond- als in de zeedivisie. Ook u zou de LTTE helpen en werd gevraagd om voor hen bommen en wapens aan naar LTTE'ers te brengen. Toen het einde van de oorlog naderde voelden uw ouders zich niet langer veilig in de regio. Zo werden velen in uw omgeving gekidnapt door het leger. Ook uw vader zou in het verleden worden meegenomen door het leger, werd even gevangengezet en zelfs gemarteld.

U werd zelf thuis door het leger hardhandig aangepakt. Uw vader werd uiteindelijk vrijgelaten, maar besloot dat het veiliger zou zijn mocht u het land verlaten. U verliet uiteindelijk Sri Lanka in juni 2009 en reisde vanuit Colombo met het vliegtuig richting Zwitserland, waar u in 2010 zou aankomen en een asielaanvraag indiende. U zou daarop tevergeefs asiel aanvragen in Italië en Duitsland. In 2012 of 2013 kreeg u echter wel een positieve beslissing in Italië krijgen en beschikte u er over een verblijfskaart voor twee of drie jaar. Omdat uw documenten Italië werden gestolen en u er nergens terecht kon besloot u richting België te reizen, waar u in december 2015 aankwam en een asielaanvraag indiende. U vreest bij terugkeer naar Sri Lanka door het leger te worden lastiggevallen wegens uw band met de LTTE. Zo zou het leger nog steeds naar u op zoek zijn en worden uw ouders hierom regelmatig bedreigd. Na uw vertrek werd uw oudste zus in 2014 door het leger verkracht. U zou sindsdien niets meer van haar hebben vernomen. Omdat uw vader ook voor de veiligheid van zijn andere dochter vreesde, besloot hij ook uw andere zus, A.V.S. (O.V. 8.010.129), naar het buiteland te sturen en op 21 januari 2015 zou zij in België een eerste asielaanvraag indienen. Op 1 december 2015 nam het CGVS echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar geen geloof kon worden gehecht aan haar relaas. Op 14 juni 2017 diende uw zus een tweede asielaanvraag in. U zou samen met uw zus hebben deelgenomen aan de activiteiten van een Tamilgroep in België en vreesde ook hierdoor te worden gearresteerd mocht u terugkeren naar Sri Lanka.

Ter staving van uw relaas legde u een origineel attest van het Tamil Coordinating Committee – Belgium neer, een foto van uw vader, de geboorteakte van uw vader en een handgeschreven brief van het dorps hoofd. U legde ook kopieën neer van uw eigen identiteitskaart en geboorteakte. Uw zus legde in het kader van haar tweede asielaanvraag nog foto's neer waarop u te zien zou zijn tijdens activiteiten van een Tamilgemeenschap in België.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

In overeenstemming met artikel 48/5, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Volgens het tweede lid van datzelfde artikel kan een land worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of wanneer de asielzoeker anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.

Hoewel u dit ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS aanvankelijk nog halsstarrig trachtte verborgen te houden (Verklaring DVZ, d.d. 22 december 2015, p. 8- 9, Gehoorverslag CGVS, d.d.28 juni 2017, p. 3-5), blijkt echter op grond de stukken in uw administratief dossier en van uw daaropvolgende verklaringen dat u **reeds de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Italië**. U bevestigde naderhand dan ook een positieve beslissing te hebben ontvangen in Italië en er zelfs legaal te verblijven (CGVS, p. 3-5, 28).

Er wordt dan ook vermoed dat u geen belang kan doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om Sri Lanka te verlaten opnieuw te laten onderzoeken door het CGVS, tenzij zou blijken dat de bescherming die door Italië wordt verleend heeft opgehouden te bestaan; dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of dat u ten aanzien van Italië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen.

In casu heeft u echter geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Italië verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Zo beroept u zich enkel op de levensomstandigheden in Italië. U verklaarde dat het er moeilijk leven was, u geen maaltijden had, er op straat diende te slapen en het land moest verlaten aangezien uw documenten gestolen werden. U leek verder geen problemen te hebben gekend in Italië. Hoe dan ook is het opmerkelijk dat u eerst zou beweren nooit een positieve beslissing te hebben gekregen in Italië om later plots te laten optekenen dat uw documenten werden gestolen, hetgeen eerder tekenend is voor uw gebrek aan oprechtheid. U wist het verlies van deze documenten echter niet te staven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering is. Dat u niet eens de nodige stappen zou hebben gezet om hulp te krijgen ondermijnt dan ook de ernst van uw probleem (CGVS, p. 5).

In ieder geval, u haalde aldus geen enkel probleem aan waaruit zou moeten blijken dat u Italië heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Uit uw dossier en uw verklaringen blijkt dat u in Italië over een verblijfsvergunning, als subsidiair beschermde, beschikte en er legaal verbleef (CGVS, p. 3-5, 28). In deze verschilt uw situatie van persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet grondig met de situatie van een asielzoeker. Als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, geniet u binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw subsidiaire beschermingsstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen die de subsidiaire bescherming genieten rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft de subsidiaire beschermingsstatus verkregen in Italië, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw status en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet verzekerd zijn in Italië, dat Italië het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Italië te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Italiaanse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaring en/of de neergelegde stukken (CGVS, supra).

In ieder geval dient te worden opgemerkt dat, los van bovenstaande vaststellingen, u op zich het CGVS geenszins hebt kunnen overtuigen van de door u ingeroepen asielmotieven. Immers kan geen geloof worden gehecht aan uw beweringen gelinkt te zijn aan de LTTE en wegens uw activiteiten in België hierom te worden vervolgd. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw **identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten**. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Ten eerste legde u geen enkel origineel en geloofwaardig document neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 26 januari 2016, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een asielzoeker een **essentieel** element in de asielaanvraag én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Bovendien kunnen deze van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Sri Lanka of voor de plaatsbepaling van woonst in Sri Lanka. Ter staving van uw identiteit legde u echter slechts een kopie neer van uw identiteitskaart en geboorteakte. Aan dergelijke kopieën kan echter geen bewijswaarde worden toegekend, daar deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Gevraagd naar de originelen hiervan, beweerde u deze te hebben afgegeven tijdens uw eerdere asielaanvragen, doch wist u deze bewering niet te staven. In ieder geval, ten aanzien van de DVZ verklaarde u nog dat de originelen in het opvangcentrum zouden liggen, hetgeen u dan weer ontkende (Verklaring DVZ, p. 10, CGVS, p. 20). Gevraagd of u ooit een paspoort zou hebben gehad, gaf u eerst aan dat u er nooit één zou hebben gehad. U werd echter gewezen op uw eerdere verklaringen waarin u aangaf dat uw naam als dusdanig stond neergeschreven op uw **internationaal paspoort** (CGVS, p. 3), waarop u plots uw verklaringen aanpaste en liet optekenen dat u geen paspoort had, maar de smokkelaar er één had aangemaakt voor u (CGVS, p. 23). Dat u zich zo zou tegenspreken is opmerkelijk en zorgt ervoor dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnd wordt.

Het doet dan ook bovenal vermoeden dat u dergelijke identiteitsdocumenten liever wenst achter te houden ten aanzien van de Belgische asiendiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

Ten tweede kan het CGVS geen geloof hechten aan uw beweerde (recente) herkomst uit Sri Lanka. Zo bleek uw geografische kennis van het land bijzonder ondermaats voor iemand die daar een groot deel van zijn leven heeft gewoond en gestudeerd. Zo werd u gevraagd naar uw verblijfplaatsen in Sri Lanka waarop u aangaf afkomstig te zijn uit Sakkotai en slechts twee à drie jaar elders te hebben verbleven, in Vanni. Erop gewezen dat u ten aanzien van de DVZ nog had verklaard van uw geboorte tot aan uw vertrek in Sakkotai te hebben gewoond (Verklaring DVZ, p. 4), gaf u aan dat het gehoor kort was en u het niet mocht zeggen, hetgeen nogal weinig afdoend is. Het CGVS ziet immers geen reden waarom de ambtenaar van de DVZ u deze vraag zouden stellen, zonder het antwoord te willen noteren. Wat er ook van zij, u verklaarde te zijn geboren in Valvithurrai en gevraagd in welk district dit zou leggen antwoordde u foutief: "North District". Echter gevraagd in welke divisie uw dorp zou liggen, antwoordde u dan weer foutief: "Jaffna", hetgeen eigenlijk uw district is. In ieder geval, gevraagd naar het district waartoe uw woonplaats behoorde, moest u echter het antwoord vreemd genoeg schuldig blijven. Ook op de vraag naar de divisie waarin uw dorp lag, kon u niet zomaar antwoorden (CGVS, p. 6-7). **Dat u dusdanig beperkt op de hoogte zou zijn van uw eigen regio is op zich al opmerkelijk.** Echter, bleek u bij uitbreiding weinig over Sri Lanka te kennen. Zo werd u gevraagd naar districten in het Noorden van het land, waarop u foutief de namen van enkele steden opgaf (CGVS, p. 8). Hierop gewezen wijzigde u uw antwoord en gaf u enkel correct "Jaffna" op, terwijl u ook foutief "Vanni" liet noteren. Vanni is een regio in het Noordelijke deel van het land, waaronder Mannar-, Mullaitivu-, Vavuniya- en een stuk het Kilinochchi-district toe behoort. U kende echter geen enkel ander district. U werd gevraagd naar de naam van uw provincie waarop u nogal summier "North" antwoordde, terwijl het eigenlijk "Northern Province" hoort te zijn. Echter, gevraagd naar andere provincies die zouden grenzen aan de uwe stelde u dan weer verkeerdelijk dat dit Vanni en Mullaitivu zou zijn (CGVS, p. 9). In ieder geval, gevraagd naar overige provincies in Sri Lanka antwoordde u (wederom summier) Noord, Oosten, Zuiden, Westen, zijnde de vier windrichtingen. De overige vijf provincies kende u niet (CGVS, p. 9). U werd tenslotte gevraagd naar de betekenis van Vadamarachchi, één van de drie historische regio's waartoe uw dorp zou behoren, maar kon die niet beter omschrijven dan "het is een plaats" (CGVS, p. 10).

Verder bleek u ook bijzonder weinig op de hoogte te zijn van enkele ingrijpende gebeurtenissen in Sri Lanka. Zo werd u gevraagd naar informatie omtrent de burgeroorlog die het land heeft getekend, waarop u nogal opmerkelijk aangaf: "Ik ken een klein beetje. Eelam 44", echter gevraagd naar de betekenis daarvan gaf u aan dat het de naam van een leider was. Eelam 4, zoals u wellicht bedoelde, is de naam voor de vierde en laatste fase in de burgeroorlog. Gevraagd naar algemene informatie over de oorlog, gaf u nogal beknopt aan dat: "Men vocht voor Tamils, veel Tamils stierven (...), 25.000 Tamils stierven". Niets meer. Dat u dit eigenlijk niet beter zou kunnen omschrijven is weinig ernstig. U beweerde foutief dat er slechts één vredesbestand zou zijn geweest, maar kon dit zelfs niet eens situeren in de tijd. Gevraagd wanneer de laatste fase dan startte, antwoordde u 2009, terwijl de laatste fase in 2006 startte. U gepolst wanneer de oorlog startte, antwoordde u meermaals foutief 2009, en hierop gewezen kon u het niet beter omschrijven dan: "Veel jaren terug. Van die dagen". Ook het einde van de oorlog kon u niet beter schetsen dan: "Ik weet dat veel Tamils stierven in deze oorlog" en over de finale slag merkte u enkel op dat de leider gedood werd (CGVS, p. 16). U werd verder gepolst naar maatregelen die de overheid nam na afloop van de oorlog, maar slaagde er niet in één voorbeeld te geven (CGVS, p. 17). **Dat u hier niet beter, of praktisch helemaal niet, van op de hoogte zou zijn, is zeer opmerkelijk en doet vermoeden dat u uw land van herkomst al veel langer hebt verlaten dan u wil doen uitschijnen.** Dient nog te worden vermeld dat u gevraagd werd om de vlag van Sri Lanka te beschrijven, doch u niet eens in staat leek deze te tekenen en wanneer u gevraagd werd naar de kleuren u enkel kon aangeven dat deze geel was (CGVS, p. 33). Dat u zelfs hier niet op de hoogte van zou zijn is eigenlijk niet te begrijpen mocht u daadwerkelijk tot aan uw vertrek in Sri Lanka hebben verbleven. Het CGVS wenst dan ook toe te voegen dat in het kader van de allereerste asielaanvraag van uw zus (supra), eveneens werd getwijfeld aan haar recente herkomst uit Sri Lanka. Het sterkt alvast het vermoeden dat u, en wellicht bij uitbreiding uw voltallige familie, al langer dan u laat uitschijnen Sri Lanka hebben verlaten.

Ten derde heeft uw band met de LTTE geenszins aannemelijk weten te maken. Zo werd u gevraagd of u lid was van de LTTE, waarop u bevestigend antwoordde. Gewezen op uw verklaringen ten aanzien van de DVZ, alwaar u nog uitdrukkelijk stelde geen lid te zijn van de LTTE, paste u uw verklaringen eens te meer aan en meldde u ditmaal geen lid te zijn. U werd vervolgens gevraagd sinds wanneer u de LTTE hielp en/of lid was, waarop u eerst ontwijkend antwoordde tot wanneer u hen zou hebben geholpen om nadien eerder vaag te antwoorden dat u "een student was".

In ieder geval, gevraagd naar uw activiteiten voor de LTTE gaf u aan wapens en bommen te dragen, maar op de vraag welke bommen u dan zou transporteren moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 12). U beweerde verder dat ook uw vader lid was van de LTTE, maar gevraagd sinds wanneer antwoordde u eerder vaag: "Hij was er lang", om nadien aan te geven "Ik denk sinds 2000". Eerder vaag. U werd gevraagd naar zijn Tamilnaam en -nummer, maar gaf aan hier niet van op de hoogte te zijn. Gepolst naar de activiteiten van uw vader verklaarde u dat hij ging vechten op zee, maar gepolst naar de divisie waarbij hij was aangesloten antwoordde u dan weer vreemd genoeg de 'gronddivisie'. Erop gewezen dat u eigenlijk net had verklaard dat uw vader op zee ging vechten, voegde u gewoon toe dat hij op zee vocht en op het land. In ieder geval, bij de DVZ was hij nog lid van de zeedivisie (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). U gevraagd tot welke unit hij behoorde antwoordde u enkel "de gronddivisie en de zeemacht", maar gepolst naar verdere info moest u het antwoord schuldig blijven. U had geen idee uit welke units of onderverdelingen de Zeedivisie zou bestaan (CGVS, p. 13), noch wist u wat zijn rang zou zijn geweest (CGVS, p. 24). U beweerde tenslotte dat er een LTTE-trainingskamp naast uw huis was, maar kende de naam van het kamp niet. Waar uw vader zijn training zou hebben gekregen, wist u evenmin (CGVS, p. 25).

Vervolgens bleek u ook allerminst op de hoogte te zijn van de LTTE in het algemeen. Op de vraag wie zijn leider was antwoordde u eerst correct dat S. i zijn eenheid aanstuurde, om later als volledige naam P. P. aan te geven. U voegde daaraan toe dat S. een andere persoon was. Zo zou S. plots lid zijn van de gronddivisie en P. van de Zeedivisie. U had verder geen idee aan welke operaties uw vader zou hebben deelgenomen, noch bleek u bij uitbreiding op de hoogte te zijn van eender welke militaire operaties (CGVS, p. 13-14). Verder werd u gevraagd wanneer de LTTE werd opgericht, maar kon u dit niet beter schatten dan "30 jaar geleden". Wanneer exact bleek u niet te weten. U verklaarde verder foutief dat de volledige naam van de oprichter V. P. zou zijn en noemde naast hem ook nog P. A. als leider van de LTTE op. U werd gevraagd naar verdere gegevens over deze laatste waarop u nogal vaag antwoordde "Hij was jong, ging bij de LTTE" en "Hij is bekend voor schieten, mist nooit", nogal beknopt. U gaf verder correct aan dat EPDP een andere gewapende groepering binnen Sri Lanka zou zijn geweest, maar waarvoor deze afkorting dan weer stond, wist u niet (CGVS, p. 15). U bleek verder wel te weten wie Kolonel K. was, maar leek niet meteen te weten wanneer hij de LTTE zou hebben verlaten: "2008-2009-2008" en u beweerde foutief dat K. zijn echte naam zou zijn. U werd tenslotte nogmaals gepolst naar de belangrijkste slagen die plaatsvonden in Sri Lanka, gaf u enkel aan dat u weet dat er gevechten waren, maar u de namen niet kent. U kon enkel aangeven dat er een bekende slag was bij "Elephant Pass", maar u wist niet exact wanneer deze plaatsvond, noch leek u goed te kunnen weergeven wat er gebeurde: "De LTTE viel het leger aan. En het leger viel terug aan". Gewezen op deze eerder summiere samenvatting van een dusdanig lang aanslepend conflict, antwoordde u niets meer dan: "Mensen stierven daar" (CGVS, p. 18-19). **Dat uw kennis dusdanig beperkt zou zijn voor iemand die zelf actief was geweest bij de LTTE en wiens vader reeds sedert lang zou hebben gediend, is niet serieus en ondergraaft uw geloofwaardigheid ernstig.**

Wat betreft de **documenten** waarmee u uw banden met de LTTE trachtte aan te tonen **gelden de volgende opmerkingen**. De foto van uw vader, waarmee u zijn band met de LTTE trachtte aan te tonen kan hoe dan ook niet overtuigen. Aan dergelijke privéfoto's kan immers geen bewijswaarde worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op wie, wat, waar en onder welke omstandigheden deze foto zou worden gemaakt. Dient nog te worden opgemerkt dat u geenszins uw band met de persoon in kwestie op de foto hebt weten aan te tonen, waardoor deze foto eigenlijk eender wie kan omvatten. Dat u eerst nog zou beweren dat dit uw vader in zijn officieel uniform zou zijn, om evenwel meteen te corrigeren en aan te geven dat dit een gewoon trainingsuniform is, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid (CGVS, 19). Wat betreft de handgeschreven brief van uw dorpshef, dient te worden opgemerkt dat deze pas na uw vertrek werd opgesteld en aldus een bijzonder gesolliciteerd karakter met zich meedraagt. U kon het tijdstip waarop u deze brief zou hebben ontvangen ook niet beter schatten dan "twee-drie jaar geleden". U had hoe dan ook geen idee wie het dorpshef zou zijn die deze brief had opgesteld, waardoor de authenticiteit ervan eigenlijk compleet ondermijnd wordt (CGVS p. 21). Dergelijke brief kan eigenlijk door eender wie, eender waar zijn opgesteld.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde banden met de LTTE, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen in het gedrang. Echter konden ook de incidenten die zouden geleid hebben tot uw vertrek op zich allerminst overtuigen. Zo verklaarde u lastig te worden gevallen door het leger, maar leek u zich niet te herinneren wanneer dit ooit begon: "Ik weet niet wanneer, sinds ik mij herinner". U beweerde dat uw vader ooit werd gevangengezet, maar had geen idee wanneer dat moet geweest zijn. U wist deze problemen hoe dan ook niet te staven met de nodige officiële documenten. Zo beweerde u eveneens dat na uw vertrek uw zus zou worden verkracht, maar wist dit niet te staven, waardoor dit niets meer dan een blote bewering is.

De vaststelling tenslotte dat uzou beweren niet eens een lid te zijn van de LTTE (supra), doch uw vader, nochtans een LTTE'er nog steeds in Sri Lanka zou verblijven ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder (CGVS, p. 30).

Aansluitend, en ten vierde konden ook uw activiteiten binnen de Tamilgemeenschap in België allerminst overtuigen. Zo werd reeds eerder geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde (recente) herkomst uit Sri Lanka, noch aan uw beweerde band met de LTTE in Sri Lanka (supra), waardoor logischerwijs ook vragen kunnen gesteld worden bij uw beweerde lidmaatschap van de Tamilgemeenschap in België. Het louter neerleggen van documenten die uw lidmaatschap zouden moeten staven wijzigt hier hoe dan ook niets aan. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter verwijzen naar een dergelijk attest of foto's volstaat dan ook geenszins om enig persoonlijk risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Temeer u eigenlijk zelf had aangegeven de brief slechts één maand voor uw gehoor te hebben aangevraagd, draagt deze een bijzonder gesolliciteerd karakter en lijkt deze brief enkel en alleen te zijn opgesteld met het oog op uw asielaanvraag. Dat u niet eens leek te weten van wie deze brief afkomstig is, uw naam zelfs verkeerd staat genoteerd en u de organisatie foutief de "Begium Tamil Association" noemde, ondermijnt uw geloofwaardigheid compleet. Hoe dan ook kan in het licht van bovenstaande vaststellingen getwijfeld worden aan de beweegredenen om dergelijke foto's of attest te laten maken en/of opstellen (CGVS, p. 22). U gevraagd de organisatie te omschrijven, gaf u bovendien meteen aan dat hun activiteiten werden gefotografeerd en u hierdoor gearresteerd kunt worden. Het lijkt er dan ook bijzonder sterk op dat u dergelijke documenten enkel voorlegt in de hoop uw asielrelaas positief te kunnen beïnvloeden, meer dan dat u oprecht begaan bent met waarvoor de beweging zou staan. Het CGVS heeft hoe dan ook geen zicht op in welke omstandigheden dergelijke foto's werden genomen. Dat u deze activiteiten nooit eerder had ingeroepen toen u daar de kans toe kreeg is dan ook tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid (Verklaring DVZ).

Ten vijfde kon ook uw reisweg niet overtuigen. Vooreerst legde u geen enkel document neer ter staving van uw reisweg (tickets, stickers, ...). U werd gevraagd wanneer exact u het land zou hebben verlaten, maar slaagde er niet in dit concreet in de tijd te situeren. Zo had u eerst nog laten optekenen Sri Lanka te hebben verlaten in juni 2009 (CGVS, p. 9), maar liet nu vreemd genoeg optekenen het niet langer te weten. Wat meer is, u schatte u uw vertrek zelfs in op het einde van 2009 (CGVS, p. 27). U had geen idee waarheen u het vliegtuig had genomen, wist niet met welke maatschappij u zou hebben gevlogen, noch kon u aangeven welke route u had genomen van uw dorp richting Colombo. Waar in Zwitserland u landde wist u evenmin (CGVS, p. 27-28).

Ten zesde heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op uw meest recente verblijfsplaatsen voor uw vertrek naar België. Zo verklaarde u vooreerst Sri Lanka te hebben verlaten in 2009 en verklaarde u nog datzelfde jaar een eerste keer asiel te hebben aangevraagd in Zwitserland (CGVS, p. 3). Dat u dan later zou aangeven pas in 2010 een eerste keer asiel te hebben aangevraagd, is op zich al bevreemdend (CGVS, p. 28). U beweerde daarna zo'n twee jaar in Zwitserland te hebben verbleven alvorens u in 2011-2012 asiel zou aanvragen in Italië (CGVS, p. 3). Opmerkelijk is echter dat u ten aanzien van de DVZ eigenlijk in eerste instantie net het omgekeerde verklaard. Zo beweerde u toen vooreerst in Italië te zijn aangekomen, daar een drietal jaar te verblijven, alsook daar een eerste keer asiel aan te vragen. Pas daarna zou u doorreizen naar Zwitserland (Verklaring DVZ, p. 8). U werd toen op de registratie van uw vingerafdrukken in Zwitserland gewezen, waarop u de tijdslijn moeiteloos trachtte aan te passen in uw voordeel. Dat u dit pas, wederom na confrontatie, zou trachten recht te zetten is eens te meer tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid. Dient nog te worden vermeld dat u ten aanzien van het CGVS eveneens verklaarde asiel te hebben aangevraagd in Duitsland (CGVS, p. 3), hetgeen u ten aanzien van de DVZ dan weer helemaal niet vermeldde. Wat er ook van zij, dat u klaarblijkelijk pas in 2011 een eerste keer asiel zou aanvragen, ofschoon u beweerde reeds sedert 2009 Sri Lanka te hebben verlaten, lijkt niet ernstig. Dergelijke houding rijmt geenszins met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming. Een asielprocedure is net uitgewerkt om bescherming te bieden aan personen die vrezen voor vervolging om een reden voorzien in de Vluchtelingenconventie en/of vrezen voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan en mag redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. **Dat u dit hebt nagelaten, zorgt ervoor dat uw geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt.** De vaststelling dat u in Zwitserland mogelijks zelfs onder een andere naam hebt getracht asiel aan te vragen, onderstreept het bedrieglijke karakter van uw verklaringen (zie administratief dossier).

Ten zevende spreekt ook uw Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo beweerde u slechts over één profiel op FB te beschikken (CGVS, p. 10). U werd echter geconfronteerd met een ander profiel, waarvan u bevestigde dat ook dit uw profiel zou zijn. De verschoning al zou dit een oud profiel zijn, kan hoe dan ook niet overtuigen (CGVS, p. 26). Het lijkt er echter sterk op dat u dit profiel liever niet kenbaar had willen maken ten aanzien van het CGVS, daar de inhoud niet overeen zou stemmen met uw verklaringen. Te meer uit dit profiel ook nog eens zou blijken dat u ooit Porrur, India zou hebben bezocht. Hetgeen u dan weer ontkende. Wat er ook van zij, u blijkt over meerdere profielen, onder verschillende namen, op FB te beschikken en lijkt zelfs in contact te staan met uw zus, waarvan u beweerde niets meer te hebben gehoord (CGVS, p. 31). Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor het absolute gebrek aan oprechtheid van uwentwege en ondermijnt het ernstige bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw gehele relaas en dus ook uw beweerde “band” met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Omwille van het geheel van bovenstaande redenen is het CGVS is van oordeel dat u in België niet in aanmerking komt voor een toekenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas, werden reeds grotendeels hierboven besproken en zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Hoe dan ook hebben documenten slechts een ondersteunende werking en hebben zij namelijk slechts het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Dient nog aan te worden toegevoegd dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, waardoor Sri Lankaanse documenten an sich reeds een geringe bewijswaarde bezitten. Wat betreft de originele geboorteakte van uw vader, dient te worden opgemerkt dat deze hoogstens de identiteit van de persoon in kwestie zou kunnen aantonen, doch niets toevoegt aan uw eigen relaas. U hebt uw band met de persoon in kwestie dan ook allerminst weten aan te tonen. U had geen idee wanneer deze persoon werd geboren, hetgeen op zich al bevreemdend is (CGVS, p. 21).

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat in het dossier van uw zus een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 januari 2018 een schending aan “van art. 3 EVRM. Schending van art. 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. i.h.b. de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, Schending van

de artn. 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980. Schending van de artn. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de motivering van administratieve beslissingen".

Waar in de bestreden beslissing "wordt verwezen naar het feit dat verzoeker ondanks dat hem in Italië de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, Italië toch zou hebben verlaten" en "dat verzoeker bijgevolg geen belang zou kunnen laten gelden om de redenen die hem ertoe hebben aangezet om Sri Lanka te verlaten opnieuw te laten onderzoeken", klaagt verzoeker aan dat geen rekening wordt gehouden met "de volgende informatie aangaande Italië: Norwegian Organisation for Asylum Seekers (NOAS), "The Italian approach to asylum: System and core problems", April 2011 ; Schweizerische Flüchtlingshilfe/OSAR, "Asylum procedure and reception conditions in Italy - Report on the situation of asylum seekers, refugees, and persons under subsidiary or humanitarian protection, with focus on Dublin returnees", Berne and Oslo, May 2011 ; Thomas Hammerberg - Europees commissaris voor de mensenrechten (CHR), "Report by Thomas Hammerberg Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, following his visit to Italy from 26 to 27 May 2011, 07.09.2011, Strasbourg; AIDA Country Report Italy, 31.12.2016 en de voorgaande verslagen". Hij geeft vervolgens citaten aangaande de materiële opvang, de arbeidsvoorzieningen, de toegang tot onderwijs en de gezondheidszorg voor asielzoekers in Italië. Volgens hem bevestigen "de landenrapporteringen over Italië m.a.w. een enorm risico voor de asielzoeker om geen opvang, medische zorg, onderwijs en werkgelegenheid te kunnen bekomen in Italië".

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over artikel 3 van het EVRM. Hij meent dat "de bewijsvoering die verweerster hanteert immers de bewijsvoering [is] die van toepassing is op een persoon die niet tot een kwetsbare groep behoort die op systematische wijze wordt onderworpen aan foltering of mensonterende behandelingen", terwijl verzoeker en zijn vader banden hadden met LTTE, hij dus "ingevolge de politieke activiteiten tot een kwetsbare groep behoort, die op systematische wijze onderworpen worden aan een behandeling in de zin van art. 3 EVRM in Sri Lanka" en "de bestreden beslissing de bewijslast bijgevolg verkeerd [toepast] en een zwaardere bewijslast [oplegt] door op onwettige wijze te oordelen dat verzoeker het begin van bewijs van het risico in de zin van artikel 3 EVRM niet zou bijbrengen".

Waar de bestreden beslissing zijn identiteit in vraag stelt, merkt hij op dat de commissaris-generaal wel "argumenten put uit het Italiaans asiëldossier van verzoeker" en dat "de bijgebrachte documenten uit Sri Lanka afdoende bewijzen [vormen] aangaande zijn identiteit en herkomst".

Gezien hij de Sri Lankaanse nationaliteit heeft, zijn de recente verblijfplaatsen voor zijn aankomst in België volgens hem "irrelevant".

Zijn gebrekkige kennis van de LTTE en Tamilgemeenschap in Sri Lanka en de daar heersende burgeroorlog, wijt hij "aan zijn destijds jeugdige leeftijd".

Aldus verzoeker zijn de oprechtheid van verzoeker en de beweegredenen van zijn lidmaatschap aan de Tamil Youth Organisation in België "elementen die ten gronde irrelevant zijn". Hij stelt dat zijn lidmaatschap van een Belgische Tamilorganisatie en zijn deelname aan deze activiteiten "door de Srilankaanse autoriteiten achterhaalbaar zijn en bijgevolg ernstige gevolgen zullen hebben in Sri Lanka".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Aida verslag Italië dd. 31.12.2016".

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst merkt de Raad op dat, waar in de bestreden beslissing toepassing wordt gemaakt van (oud) artikel 48/5, § 4, eerste lid van de Vreemdelingenwet, uit de informatie in het administratief dossier enkel kan blijken dat (i) de Zwitserse autoriteiten op 6 januari 2016 aan de Dienst Vreemdelingenzaken lieten weten dat de Italiaanse autoriteiten hen op 25 maart 2015 informeerden dat verzoeker de subsidiaire bescherming had in Italië; (ii) de Dienst Vreemdelingenzaken zich in 2017 tot de Italiaanse autoriteiten richtte met de vraag welke status verzoeker er genoot, of het de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming is en of de status nog geldig is en tot wanneer, maar hierop tweemaal slechts een “*proof of delivery*” (van 10 juli 2017 en 20 oktober 2017) ontving, maar geen inhoudelijk antwoord bekam; (iii) verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal aangaf dat hij “*in 2012 of 2013*” een positieve beslissing kreeg waarmee hij “*twee of drie jaar*” doch dat hij hier thans niet meer over beschikt. De Raad kan slechts vaststellen dat geen actuele informatie over het bestaan van internationale/reële bescherming in hoofde van verzoeker in Italië voorhanden is.

2.4.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.4.3. Gelet op de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet dient de nood aan bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, te worden getoetst ten aanzien van het beweerde land van de nationaliteit van de verzoeker, *in casu* Sri Lanka. De in het verzoekschrift geciteerde “*informatie aangaande Italië*” en het bij het verzoekschrift gevoegde “*Aida verslag Italie dd. 31.12.2016*” is dan ook niet dienstig.

2.4.4. Verzoeker maakt zijn vrees ten aanzien van Sri Lanka niet aannemelijk, gezien hij noch zijn identiteit en nationaliteit, noch zijn recente herkomst uit Sri Lanka noch zijn band met de LTTE noch zijn reisweg naar en verblijf in Europa aannemelijk maakt.

2.4.5. Vooreerst brengt verzoeker geen enkel stuk bij dat zijn identiteit of nationaliteit kan aantonen. Hij legde slechts een fotokopie van zijn identiteitskaart en een fotokopie van zijn geboorteakte neer, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Bovendien legde verzoeker incoherente verklaringen af over afwezigheid van de originelen (verklaring DVZ, p. 10; gehoor, p. 20), alsook over het bezitten van een paspoort (gehoor, p. 3, 23). De stelling in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal wel “*argumenten put uit het Italiaans asiëldossier van verzoeker*” is niet overtuigend gezien verzoeker niet aantoont dat de identiteitsgegevens in zijn vorige asielprocedure(s) op meer dan enkel zijn eigen verklaringen gebaseerd zijn. Ook verzoekers identiteitsgegevens in zijn huidig verzoek om internationale bescherming werden immers, bij gebrek aan authentieke bewijskrachtige identiteitsdocumenten, louter op basis van verzoekers eigen verklaringen als dusdanig genoteerd.

2.4.6. Daarenboven kan verzoeker geenszins aannemelijk maken dat hij op 1 juni 1995 geboren werd in Sri Lanka en - met uitzondering van 2-3 jaar - steeds in Sakkota heeft verbleven, tot aan zijn vertrek in 2009. Van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 14 jaar in Sri Lanka heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische en (socio-)politieke aspecten van Sri Lanka, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en de basiselementen van zijn onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische en socio-politieke en zijn uitermate ontoereikend.

Zo benoemde hij verkeerdelijk het district en de divisie waarin zijn dorp zou liggen (gehoor, p. 6-7), kon hij niet correct of volledig de districten in het Noorden van het land noch de provincies van het land noemen (gehoor, p. 9), kon hij zelfs de vlag van Sri Lanka niet beschrijven (gehoor, p. 33), dacht hij dat "Eelam 44" een leider tijdens de oorlog was (gehoor, p. 16), hoewel "Eelam 4" de laatste fase van de burgeroorlog betrof, beweerde hij foutief dat er slechts één vredesbestand zou zijn geweest tijdens deze oorlog (gehoor, p. 16), dat hij bovendien niet kon situeren in de tijd (gehoor, p. 16), kon hij niet correct aangeven wanneer de oorlog startte noch wanneer de laatste fase begon noch hoe het einde van de oorlog verliep en wist hij niets te vertellen over de maatregelen die de overheid nam na de afloop van de oorlog (gehoor, p. 16-17). Waar deze onwetendheden in het verzoekschrift geweten worden "*aan zijn destijdsde jeugdige leeftijd*", antwoordt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers recente herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de Sri Lankaanse vlag, de administratieve indeling van zijn beweerd herkomstland en de burgeroorlog die jarenlang in zijn land woedde en waaraan zijn vader zou hebben deelgenomen. Ook van een tiener kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake dergelijke elementaire zaken in verband met zijn leven en herkomst en zeker indien hij uit een oorlogsgebied afkomstig is. Bovendien beweert verzoeker in België actief te zijn voor de Sri Lankaanse Tamilgemeenschap. Het feit dat verzoeker in België zou deelnemen aan activiteiten van een Tamilgroep en zodoende in contact blijft staan met zijn gemeenschap en zich beweerdelijk blijft engageren voor zijn land, maakt zijn gehele onwetendheid over zijn herkomstland en de burgeroorlog nog minder aanvaardbaar.

2.4.7. De LTTE-band of die van zijn vader is evenmin geloofwaardig. Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over zijn eigen lidmaatschap (DVZ vragenlijst, vraag 3.3; gehoor, p. 12), wist hij amper iets over het LTTE-lidmaatschap en de LTTE-activiteiten van zijn vader (gehoor, p. 12, 13, 24-25) en kon hij niet eens aangeven welke militaire operaties de LTTE uitvoerde (gehoor, p. 13-14) of welke belangrijke slagen plaatsvonden (gehoor, p. 18-19). Zoals reeds hoger werd gesteld, bleek verzoeker tevens geheel onwetend over de burgeroorlog in het algemeen (gehoor, p. 16-17) waardoor niet kan aangenomen worden dat hij deze ooit ervaren heeft.

2.4.8. Ook over de problemen die hij zou hebben gekend omwille van de beweerde banden met de LTTE, waaraan geen geloof wordt gehecht, legde verzoeker enkel vage verklaringen af (gehoor, p. 29-30). Zo kon hij niet aangeven wanneer de problemen met het leger begonnen (gehoor, p. 29) of wanneer zijn vader werd gevangengenomen (gehoor, p. 29). Het feit dat verzoekers vader - volgens zijn verklaringen nochtans sinds 2000 aangesloten bij de LTTE en reeds een keer gevangengenomen door het leger - nog steeds in Sri Lanka verblijft omdat "*hij wil het land niet verlaten, hij is oud nu*" (gehoor, p. 30), doet verder afbreuk aan de door verzoeker aangehaalde problemen.

2.4.9. De op het Commissariaat-generaal neergelegde foto van een persoon van wie verzoeker beweert maar niet aantoonde dat het zijn vader is, kan diens LTTE-lidmaatschap en/of -activiteiten niet aantonen, gezien een dergelijk beeld geënceneerd kan worden. Bovendien verklaarde verzoeker enerzijds dat zijn vader op de foto zijn officieel uniform draagt doch anderzijds dat het een trainingsuniform betreft (gehoor, p. 19). Ook de handgeschreven brief van het dorps hoofd, voorgelegd op het Commissariaat-generaal, kan het LTTE-activisme van verzoeker en/of zijn vader niet staven, gezien het een duidelijk gesolliciteerd document betreft, van een persoon die verzoeker volgens zijn eigen verklaringen niet eens kent (gehoor, p. 21).

2.4.10. Verzoekers "*destijdsde jeugdige leeftijd*", zoals aangevoerd in het verzoekschrift, kan niet verschonen dat verzoeker de door hem aangehaalde asielmotieven noch middels verklaringen noch middels stukken aannemelijk maakt. Overigens kan van verzoeker, die beweerdelijk thans nog in contact staat met zijn ouders in Sri Lanka (gehoor, p. 10), verwacht worden dat hij zich intussen bij hen zou hebben geïnformeerd over dergelijke kernelementen van zijn asielaansluiting, zoals de LTTE-banden en -activiteiten van zijn vader, indien hij werkelijk bij zijn vertrek te jong was om hiervan kennis te hebben. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent aansluiting, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn aansluiting relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

2.4.11. Verder legde verzoeker wisselende verklaringen af over wanneer hij Sri Lanka verliet (gehoor, p. 9, 27) en bleek hij onwetend over welke route hij van zijn dorp naar Colombo nam, met welke maatschappij en waarheen hij het vliegtuig nam en waar hij landde in Zwitserland (gehoor, p. 27-28).

Samengenomen met zijn incoherente verklaringen over zijn verblijfplaatsen sinds zijn vertrek en over zijn verschillende verzoeken tot internationale bescherming in Europa (gehoor, p. 3; verklaring DVZ, p. 8) en de afwezigheid van enige stukken die zijn identiteit en reisweg kunnen staven, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker de waarheid over de datum en wijze van zijn vertrek uit Sri Lanka, alsook over zijn verblijfplaatsen daarna, verborgen tracht te houden. Deze vaststelling wordt bevestigd door het feit dat verzoeker over meerdere Facebookprofielen beschikt - waarvan hij het bestaan eerst ontkende (gehoor, p. 10) - waaruit blijkt dat verzoeker ook in Porrur, India, heeft verbleven en nog in contact staat met de zus waarvan hij beweerde niets meer te hebben gehoord (gehoor, p. 31). De Raad leidt hieruit af dat verzoeker de waarheid over zijn identiteit en nationaliteit niet bekend wil maken.

2.4.12. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zijn lidmaatschap van een Belgische Tamilorganisatie en zijn deelname aan deze activiteiten "*door de Sri Lankaanse autoriteiten achterhaalbaar zijn en bijgevolg ernstige gevolgen zullen hebben in Sri Lanka*", dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland ("*réfugié sur place*") er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.13. Indien kan aangenomen worden dat verzoeker van Tamil origine dan dient te worden herhaald dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot. Zijn deelnemen aan Tamilactiviteiten maakt verzoeker nog geen overtuigde activist. Bovendien kan uit de verklaringen van verzoeker opgenomen in het administratief dossier geen politiek profiel blijken.

2.4.14. Het is bovendien niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van zijn activiteiten binnen de Tamilgemeenschap in België, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van het LTTE-lidmaatschap en/of -activisme van hem of zijn vader, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België. De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse overheid zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is overigens niet ernstig de Sri Lankaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamentele van de Sri Lankaanse staat. Temeer gezien het door verzoeker voorgelegde "*attest*" van "*Tamil Coordinating Committee - Belgium*" van een gesolliciteerd karakter getuigt, daar verzoeker dit attest een maand voor zijn gehoor aanvraag, zijn naam verkeerd genoteerd staat, hij niet eens wist van wie de brief afkomstig is (gehoor, p. 22) en hij de organisatie verkeerdelijk "*Belgium Tamil Organisation*" noemde (gehoor, p. 22).

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Sri Lanka. Uit verzoekers facebookprofiel blijkt dat verzoeker en zijn familie in India verbleven en verzoeker een massa Indiase vrienden heeft op facebook. Verzoeker licht dit evenmin toe in huidige procedure.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Sri Lanka niet aantoonbaar maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Sri Lanka.

2.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijk land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK